1965 ఎస్ సి ర్ (1) 29

సుల్తాన్పూర్ కలెక్టర్, మరొకరు

వర్సెస్.

రాజా జగదీష్ ప్రసాద్ సాహి

నవంబర్ 5, 1964

[కె. సుబ్బారావు, జె.సి.షా అండ్ ఎస్. ఎం. సిక్రీ, జి.ఐ.)

యుపి జమీందారీ రద్దు మరియు భూసంస్కరణల చట్టం, 1952 (యు.పి చట్టం నెం.1 ఆఫ్ 1952), సెక్షన్ 6(డి)-యు.పి.జమీందారీ రద్దు&భూమార్పిడి నిబంధనలు, ఆర్.8ఎ-వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను బకాయిలు-పరిహార మొత్తంపై సర్దుబాట్లు-తప్పనిసరి అయితే.

డిప్యూటీ కమిషనర్ జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రం ప్రకారం, యుపి వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1949 కింద మదింపు చేయబడిన పన్ను రికవరీకి ప్రతివాదిపై చర్యలు ప్రారంభించారు. ప్రతివాది ఆర్ట్ కింద హైకోర్టును ఆశ్రయించాడు. రాజ్యాంగంలోని 226వ అధికరణం ప్రకారం అప్పీలుదారులు బలవంతపు ప్రక్రియ ద్వారా రికవరీలకు ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోకుండా, ప్రత్యామ్నాయంగా ఏవైనా మొత్తాలు రికవరీ చేయదగినవిగా భావించినట్లయితే, ఆ చట్టం కింద రాజ్యానికి సంక్రమించిన తన జమీందారీకి సంబంధించి యుపి జమీందారీ రద్దు మరియు భూసంస్కరణల చట్టం కింద ఇచ్చిన నష్టపరిహార బాండ్లకు వ్యతిరేకంగా సర్దుబాటు చేయమని రెవెన్యూ అధికారులను ఆదేశించడం. జమీందారీ నిర్మూలన చట్టం ప్రకారం ప్రతివాదికి చెల్లించాల్సిన పరిహార బాండ్లకు సంబంధించి పన్నుల వాయిదాలను కలెక్టర్ సంతృప్తిగా స్వీకరించాలని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అప్పీల్ లో..

(1) ప్రతివాదికి చెల్లించాల్సిన నష్టపరిహారం మొత్తానికి సంబంధించి వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యతను సర్దుబాటు చేసే విషయంలో కలెక్టర్ కు వేరే మార్గం లేదు. [34 ఎ-బి]

జమీందారీ నిర్మూలన, భూసంస్కరణల చట్టంలోని రూల్ 8-ఏ ప్రకారం కలెక్టర్ ఈ విధంగా పన్ను వసూలు చేయాల్సి ఉంటుంది. "బకాయిలను వసూలు చేసే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ హక్కుకు భంగం కలిగించకుండా" అనే పదం ఆ కర్తవ్యాన్ని ఒక ఎంపికగా మార్చదు. నష్టపరిహారంపై బకాయిలను సర్దుబాటు చేయాలని కలెక్టర్ పై విధించిన ఆంక్షలు ఇతర మార్గాల ద్వారా బకాయిలను వసూలు చేసే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ హక్కుకు భంగం కలిగించవని మాత్రమే ఈ నిబంధన చెబుతోంది. [33 F-H]

(ii) ఈ కేసు స్పష్టంగా సెక్షన్ 6(డి) నిబంధనల పరిధిలోకి వస్తుంది మరియు ప్రతివాదికి రూల్ 8-ఎ యొక్క ప్రయోజనం అనుమతించబడుతుంది. 1952 జూన్ 30తో ముగిసిన కాలానికి పన్నును మదింపు చేశారు.

గత ఏడాది ముగిశాక, గడువు ముగిసిన తర్వాత ఈ మదింపు జరిగింది కానీ పన్ను చెల్లించాల్సిన ఆదాయం అంటే వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు ఉన్న మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయం. [34 ఎఫ్-జి]

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 1014 ఆఫ్ 1963.

ఏప్రిల్ 7 నాటి తీర్పు, డిక్రీ నుంచి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్. 1960లో అలహాబాద్ హైకోర్టు సివిల్స్ రిట్ నెం.1562లో తీర్పు వెలువరించింది.

సి.బి.అగర్వాల్, ఎన్.డి.కార్ఖానిస్, ఒ.పి.రాణా, పిటీషినర్ తరుపున

ప్రతివాది తరఫున *టి.ఎన్.సేథీ, దిన్ దయాళ్ శర్మ*.

కోర్టు తీర్పును ప్రతివాది అయిన ***రాజా జగదీష్ ప్రసాద్ సాహి*** యొక్క వ్యవసాయ ఆదాయాన్ని సుల్తాన్ పూర్ కలెక్టర్ 1949 వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం 3 ప్రకారం 1359 జూలై 1, 1951 నుండి జూన్ 30, 1952 వరకు అంచనా వేశారు. 1952 డిసెంబర్ 9, 1953 ఫిబ్రవరి 9 తేదీల్లో చెల్లించాల్సిన మొదటి, రెండో ఇన్స్టాల్మెంట్లను చెల్లించడంలో విఫలమైంది. రెండు

వాయిదాల చెల్లింపులో విఫలమైనందుకు రూ.4,400 అపరాధ రుసుము చెల్లించాలని రెవెన్యూ అధికారులు ప్రతివాదిపై జరిమానా విధించారు.

సుల్తాన్పూర్ డిప్యూటీ కమిషనర్ జారీ చేసిన ధ్రువీకరణ పత్రం మేరకు రూ.17,674-5-0 వసూలు చేసేందుకు చర్యలు ప్రారంభించారు. సుల్తాన్పూర్, అలహాబాద్ కలెక్టర్లు బలవంతపు ప్రక్రియ ద్వారా ధ్రువీకరణ పత్రం కింద క్లెయిమ్ చేసిన మొత్తాన్ని రికవరీ చేయకుండా లేదా రికవరీ చేయడానికి ఎటువంటి చర్యలు తీసుకోకుండా ఆదేశించాలని, ప్రత్యామ్నాయంగా, దాని మొత్తం లేదా ఏదైనా వాటా రికవరీ చేయదగినదని భావిస్తే, రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 ప్రకారం అలహాబాద్లోని హైకోర్టు ముందు ప్రతివాది పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. 1951-51 నాటి యుపి జమీందారీ నిర్మూలన మరియు భూసంస్కరణల చట్టం నెం.1 ప్రకారం ప్రతివాదులకు ఇచ్చిన పరిహార బాండ్లపై చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని సర్దుబాటు చేయాలని రెవెన్యూ అధికారులను ఆదేశిస్తూ రిట్ దాఖలు చేసింది. 1949 వ్యవసాయ ఆదాయ పన్ను చట్టం 3లోని సెక్షన్ 31 ప్రకారం సక్రమంగా అమలు చేసిన ఉత్తర్వుల ఆధారంగా జరిమానా వసూలు చేయకపోవడం వల్ల బెదిరింపులకు గురైన ప్రొసీడింగ్స్ చెల్లవని, ప్రతివాదికి చెల్లించాల్సిన పన్ను వాయిదాలను కలెక్టర్ సంతృప్తిగా అంగీకరించాల్సి ఉంటుందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. దీంతో జరిమానా మొత్తాల రికవరీకి సంబంధించిన ప్రతిపాదనలను కొట్టివేస్తూ, జమీందారీ నిర్మూలన, భూసంస్కరణల నిబంధనల్లోని 8-ఏ నిబంధన ప్రకారం ప్రతివాదికి పన్ను రీయింబర్స్ మెంట్ కు సంబంధించి రెవెన్యూ అధికారులు తీర్పులో సూచించిన విధంగా మంజూరు చేయాలని ఆదేశించింది. ఈ ఆదేశాలకు విరుద్ధంగా సుల్తాన్ పూర్, అలహాబాద్ కలెక్టర్లు ప్రత్యేక సెలవుతో ఈ కోర్టుకు దరఖాస్తు చేసుకున్నారు.

పెనాల్టీ రికవరీ చేయాలనే వాదన మా ముందు పెట్టలేదు, ఆ విషయంలో ఏమీ చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు. అయితే నష్టపరిహార బాండ్లపై ఉత్తరప్రదేశ్ వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద చెల్లించాల్సిన పన్ను మొత్తాన్ని సర్దుబాటు చేస్తూ హైకోర్టు ఉత్తర్వులు జారీ చేయలేదని రెవెన్యూ అధికారులు పేర్కొంటున్నారు.

ఈ అభ్యర్థనను మూడు కారణాలతో సమర్థించాలని కోరబడింది: (1) 1951 చట్టం 1 యొక్క సెక్షన్ 68 ప్రకారం నష్టపరిహార బాండ్ల జారీ ద్వారా ప్రతివాదికి చెల్లించాల్సిన పరిహారాన్ని ఇప్పటికే చెల్లించారు మరియు నష్టపరిహార బాండ్లపై పన్ను బాధ్యతను సర్దుబాటు చేయడానికి ఎటువంటి యంత్రాంగం లేదు; (2) జమీందారీ నిర్మూలన, భూసంస్కరణల నిబంధనల్లోని రూల్ 8-ఎ ప్రకారం చెల్లించాల్సిన పరిహారానికి సంబంధించిన పన్ను బకాయిలను సర్దుబాటు చేసే అధికారం కలెక్టరుకు ఉంది, కానీ మధ్యవర్తి ఆ ఉపశమనం మంజూరు చేయాల్సిన బాధ్యత మధ్యవర్తికి లేదు; మరియు (iii) 1951 చట్టం 1 లోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం, 1952 జూలై 1 తరువాత కాలానికి చెల్లించాల్సిన పన్ను మొత్తాన్ని మధ్యవర్తికి చెల్లించాల్సిన నష్టపరిహారానికి చెల్లించాల్సిన బాధ్యత లేదు. మొదటి వాదనను హైకోర్టు ముందు లేవనెత్తలేదు.రూల్ 8-ఎ కింద క్లెయిమ్ చేయడానికి ముందు ప్రతివాదికి నష్టపరిహారానికి సంబంధించి అన్ని ధృవీకరణ పత్రాలను అందజేసిన నిర్ధారణకు తగిన ఆధారాలు లేవు. 1953లోనే ప్రతివాది తనకు చెల్లించాల్సిన పరిహారం మొత్తానికి పన్ను బకాయిల మొత్తాన్ని చెల్లించాలని ఒక దావా వేశాడు, మరియు రెవెన్యూ అధికారులు ఈ కోర్టులో చెప్పదలుచుకున్న కేసు ఏమిటంటే, 1955 సంవత్సరంలో పరిహార బాండ్లు జారీ చేయబడ్డాయి. హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ చేసుకునేందుకు ఈ కోర్టుకు అప్పీలు చేసుకునేందుకు అనుమతి కోరుతూ దాఖలైన పిటిషన్ లో పేర్కొన్న కొన్ని అంశాలను రిలయన్స్ కోర్టు ముందుంచింది. 36వ పేరాగ్రాఫ్ (4)లో పిటిషనర్ కు ఇచ్చే నష్టపరిహారం బాండ్లను రద్దు చట్టం కింద పిటిషనర్ కు ఇచ్చే నష్టపరిహార బాండ్లను సర్దుబాటు చేయాలని రెవెన్యూ అధికారులను ఆదేశించాలని హైకోర్టుకు విన్నవించారు. ఈ కేసు ఈ కోర్టుకు అప్పీలుకు అర్హమైనదని ధ్రువీకరణ పత్రం కోసం దరఖాస్తులో పేర్కొన్న అంశాలలో, పరిహారం చెల్లింపులో రద్దు చట్టం కింద ప్రతివాదికి బాండ్లను ఇచ్చారని, ప్రతివాదికి చెల్లించాల్సిన పరిహార డబ్బు లేదని పిటిషనర్లు పేర్కొన్నారు. '. ఈ పిటీషన్ పై హైకోర్టులో విచారణ జరిగినప్పటికీ, ఈ పిటిషన్ పై తొలిసారిగా చర్యలు తీసుకోవడం సమంజసమేనని నేను ఆ పిటిషన్ లో అంగీకరించడం అంత స్పష్టంగానూ, నిస్సందేహంగానూ లేదు. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133

ప్రకారం సర్టిఫికేట్ కోసం దాఖలైన పిటిషన్ లో తొలిసారిగా లేవనెత్తిన పిటిషన్ పై కూడా విచారణ జరపడానికి వీల్లేదు.

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర రెవెన్యూ అధికారుల తరఫున హాజరైన అగర్వాల్ అలహాబాద్ కలెక్టర్ రాసిన లేఖలోని కొన్ని భాగాలను చదివి వినిపించారు. హైకోర్టు ఆదేశాల మేరకు ప్రతివాది తాను విత్ డ్రా చేసిన మొత్తాలను నష్టపరిహారం బాండ్ల కింద ఉపసంహరించుకోవాలని కోరినట్లు ఆ అధికారి పేర్కొన్నారు. కానీ ప్రతిస్పందకుడు అలా చేయడంలో విఫలమయ్యాడు, మరియు ప్రభుత్వ రుణ కార్యాలయం ఈ పరిస్థితుల్లో, నష్టపరిహార బాండ్లపై చెల్లించాల్సిన పన్ను సర్దుబాటును అనుమతించలేని పరిస్థితులలో, అబోలిషన్ చట్టం కింద రూపొందించిన నిబంధనలలోని రూల్ 8-ఎను ఉపయోగించలేకపోయింది. ఈ దశలో ఇలాంటి అదనపు సాక్ష్యాధారాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం సమంజసం కాదు. మొదటి అంశంలో ఏదైనా వాస్తవం ఉంటే ఆ విషయాన్ని హైకోర్టు దృష్టికి తీసుకువెళ్లి, దానికి మద్దతుగా ఆ కోర్టులో సాక్ష్యాధారాలు సమర్పించి ఉండాల్సింది.

రెండవ మరియు మూడవ అంశాలను 1949 నాటి యు.పి. వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం 3 together.by పరిగణించవచ్చు, చట్టం యొక్క నిబంధనలు మరియు నిబంధనలకు లోబడి ప్రతి సంవత్సరానికి వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను మరియు సూపర్ టాక్స్ షెడ్యూలులో పేర్కొన్న రేట్లకు ఛార్జ్ చేయబడతాయి. ప్రతి వ్యక్తి యొక్క పూర్వ సంవత్సరపు మొత్తం వ్యవసాయ ఆదాయంపై. "మునుపటి సంవత్సరం" అనే పదాన్ని ఎస్. 2(13) నిర్వచించింది, అంటే మదింపు చేయవలసిన సంవత్సరానికి ముందు జూన్ 30 వ రోజుతో ముగిసే పన్నెండు నెలలు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తగిన నోటిఫికేషన్ జారీ చేయడంపై రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం, రాష్ట్రంలో అన్ని అడ్డంకులు లేకుండా ఉంటుంది. అటువంటి నోటిఫికేషన్ స్టేట్ గెజిట్ లో ప్రచురితమైనప్పుడల్లా, ప్రస్తుతానికి అమలులో ఉన్న ఏదైనా కాంట్రాక్ట్ డాక్యుమెంట్ లో లేదా మరే ఇతర చట్టంలో పొందుపరచబడినప్పటికీ, సెక్షన్ 6లో పేర్కొన్న పరిణామాలు నోటిఫికేషన్ కు సంబంధించిన ప్రాంతంపై ఆధారపడి ఉంటాయి. 6వ అధ్యాయంలోని cl. (d) ద్వారా, దీని పర్యవసానాల్లో ఒకటి:

"యు.పి. వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1948 కింద మదింపు చేయబడిన వ్యవసాయ ఆదాయంపై పన్ను కారణంగా అలా స్వాధీనం చేసుకున్న ఏదైనా ఆస్తికి సంబంధించి రెవెన్యూ, సెస్లు లేదా ఇతర బకాయిలు లేదా మధ్యవర్తి నుండి బకాయి పడిన అన్ని బకాయిలు అటువంటి మధ్యవర్తి నుండి వసూలు చేయబడతాయి. చాప్టర్ III కింద అటువంటి మధ్యవర్తికి చెల్లించాల్సిన పరిహార డబ్బు నుండి మొత్తాన్ని మినహాయించడం ద్వారా మరే ఇతర రికవరీ విధానానికి పక్షపాతం లేకుండా సాధించవచ్చు:

సెక్షన్ 26 ప్రకారం సెక్షన్ 6లో ఉన్న చట్టంలోని చాప్టర్ 2లోని నిబంధనలను అమల్లోకి తెచ్చేందుకు నిబంధనలను రూపొందించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది. చట్టంలోని మూడవ అధ్యాయం నష్టపరిహారాన్ని అంచనా వేయడానికి సంబంధించినది. ఈ చట్టం కింద చెల్లించాల్సిన పరిహారాన్ని నగదు రూపంలోనో, బాండ్ల రూపంలోనో, పాక్షికంగా నగదు రూపంలోనో, పాక్షికంగా బాండ్ల రూపంలోనో ఇవ్వాలని సెక్షన్ 68లో పేర్కొన్నారు. సెక్షన్ 26 ప్రకారం సెక్షన్ 6(డి), రూల్ 8-ఏను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రూపొందించింది. 1954 ఆగస్టు 17 నుంచి అమల్లోకి వచ్చిన ఆ నియమం ఇలా ఉంది:

"ఈ క్రింద పేర్కొన్న బకాయిలను ఇతర మార్గాల ద్వారా వసూలు చేసే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ హక్కుకు భంగం కలిగించకుండా, చట్టప్రకారం దానికి అందుబాటులో ఉంటుంది.

(1) ఉత్తర ప్రదేశ్ జమీందారీ నిర్మూలన మరియు భూసంస్కరణల చట్టం, 1950 (చట్టం 1 ఆఫ్ 1951) లోని సెక్షన్ 4 కింద నోటిఫికేషన్ ఫలితంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన ఎస్టేట్లకు సంబంధించి భూమి రెవెన్యూ బకాయిలు మరియు యు.పి. వ్యవసాయ ఆదాయ పన్ను చట్టం కింద మదింపు చేయబడిన వ్యవసాయ ఆదాయంపై పన్ను, 1948 (యు.పి. చట్టం III, 1949), వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు ఏ కాలానికి అయినా మధ్యవర్తి నుండి చెల్లించవలసినది.

(ఎ) మధ్యవర్తికి చెల్లించాల్సిన మధ్యంతర పరిహారం మొత్తం నుంచి రూ. 10,000 లేదా అంతకంటే ఎక్కువ భూశిస్తును మదింపు చేసినట్లయితే, మరియు

(బి) ఏడాదికి రూ.10,000 కంటే తక్కువ భూశిస్తును మదింపు చేసిన మధ్యవర్తికి చెల్లించాల్సిన పరిహారం మొత్తం నుంచి మినహాయించడం;

(2)

రూల్ 8-ఎ కలెక్టర్ కు కేవలం ల్యాండ్ రెవెన్యూ లేదా వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను ఉపసమీకరణ కింద చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని నష్టపరిహారంగా వసూలు చేసే అవకాశం మాత్రమే ఇస్తుందని , ఆయన నష్టపరిహారం ఇవ్వాల్సిన అవసరం లేదని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లేవనెత్తిన వాదనను మా తీర్పులో అంగీకరించలేం. ఇంటర్మ్స్ రూల్ 8-ఎ ప్రకారం వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు ఏ కాలానికి అయినా మధ్యవర్తి నుంచి రావాల్సిన మొత్తాన్ని సిఎల్ఎస్ (ఎ)& (బి)లో సూచించిన విధంగా వసూలు చేయాలి. ఈ నియమం తప్పనిసరి మరియు ఇవ్వబడిన పద్ధతిలో పన్నును గుర్తించడానికి కలెక్టర్ బాధ్యత వహిస్తుంది. "బకాయిలు వసూలు చేసే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ హక్కుకు భంగం వాటిల్లకుండా" అనే పదంతో ఆ కర్తవ్యాన్ని ఒక ఆప్షన్ గా మార్చలేం. నష్టపరిహారానికి వ్యతిరేకంగా బకాయిలను సర్దుబాటు చేయాల్సిన బాధ్యత కలెక్టర్ పై మోపబడిన బాధ్యత ఇతర మార్గాల ద్వారా బకాయిలను వసూలు చేసే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ హక్కుకు భంగం కలిగించదని మాత్రమే ఈ నిబంధన పేర్కొంది. ఏ కారణం చేతనైనా సర్దుబాటు సమర్థవంతంగా చేయలేకపోతే, పన్నుగా లేదా భూమి ఆదాయంగా రాష్ట్రానికి రావాల్సిన మొత్తాన్ని సర్దుబాటు ద్వారా రికవరీ చేయలేకపోతే, చట్టం అనుమతించిన ఇతర మార్గాల్లో బకాయిలను వసూలు చేసే రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉన్న హక్కుకు భంగం వాటిల్లకూడదు. అందువల్ల ప్రతివాదికి చెల్లించాల్సిన నష్టపరిహారం మొత్తాలపై వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యతల సర్దుబాటు విషయంలో కలెక్టర్ కు వేరే మార్గం లేదని, హైకోర్టు దృష్టిలో ఇది ఇంకా బకాయి ఉందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

అయితే, రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 26 కింద కేటాయించిన అధికారాన్ని ఉపయోగించి రూల్ 8-ఏ రూపొందించాలని, ఎస్ 6లోని సీఎల్ (డి) నిబంధనలను అమలు చేయాలని, ఈ నిబంధన ప్రకారం పెట్టుబడి తేదీకి ముందు ఏ కాలానికి చెల్లించాల్సిన వ్యవసాయ ఆదాయ పన్నుకు సంబంధించి మాత్రమే సర్దుబాట్లు చేయాలని కోరారు. ఈ చట్టం యొక్క పథకం ఏమిటంటే, ఆస్తిని ఎస్.6 ద్వారా రాష్ట్రంలో అప్పగించినప్పటికీ, భూమి ఆదాయం లేదా ఇతర బకాయిలు మరియు వ్యవసాయ ఆదాయ పన్ను బకాయిలు రికవరీ చేయబడతాయి మరియు రికవరీ చేయదగిన మొత్తాన్ని మధ్యవర్తుల హక్కులను తప్పనిసరిగా చెల్లించడానికి చెల్లించాల్సిన పరిహారానికి వ్యతిరేకంగా సర్దుబాటు చేయాల్సిన నిబంధనల ప్రకారం బాధ్యత వహిస్తుంది. యు.పి. వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1948 ప్రకారం వ్యవసాయ ఆదాయ పన్ను చట్టం, 1948 ప్రకారం ఏ కాలానికి అయినా వ్యవసాయ ఆదాయంపై పన్ను చెల్లించాల్సిన బకాయిలు" అనే క్లాజును ఆధారం చేసుకుని, యు.పి. వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1948 లోని ఎస్ 3 ప్రకారం, మునుపటి సంవత్సరం వ్యవసాయ ఆదాయంపై పన్ను వసూలు చేయవచ్చని కోరారు. ఇది మదింపు సంవత్సరానికి ఇంకా పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంది మరియు అందువల్ల జూలై 1, 1952 నుండి జూన్ 30, 1953 వరకు ప్రతిస్పందకుడిపై పన్ను విధించడం చట్టం యొక్క సెక్షన్ 6 (డి) నిబంధనల పరిధిలోకి రాదు మరియు మొత్తంపై పన్ను చెల్లించడానికి బాధ్యతను క్లెయిమ్ చేయడానికి రూల్ 8-ఎను ఆశ్రయించాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ అభ్యర్థనను మేం అంగీకరించలేకపోతున్నాం. ఉత్తరప్రదేశ్ వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం గత ఏడాది మొత్తం వ్యవసాయ ఆదాయంపై పన్ను విధిస్తారు. ఈ చట్టం కింద మదింపు మునుపటి సంవత్సరం ముగిసిన తరువాత చేయబడుతుంది అనేది వాస్తవం, కానీ పన్ను విధించాల్సిన ఆదాయం మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయం. మునుపటి వ్యవసాయ ఆదాయాన్ని వసూలు చేసే అధికారాన్ని విధించాలనే ఉద్దేశాన్ని చట్టసభలు నిస్సందేహంగా వ్యక్తం చేశాయి. అందువల్ల మదింపు చేయబడిన పన్ను అనేది గత సంవత్సరం కాలానికి అంటే 1952 జూన్ 30తో ముగిసిన కాలానికి సంబంధించినది. ఈ కేసు స్పష్టంగా ఎస్ 6 (డి) నిబంధనల పరిధిలోకి వస్తుంది మరియు ప్రతివాదికి 8-ఎ యొక్క ప్రయోజనం అనుమతించబడుతుంది.

రూల్ 8-ఎ ప్రకారం మధ్యవర్తి తనకు చెల్లించాల్సిన నష్టపరిహారంపై వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యతను కలెక్టర్ సర్దుబాటు చేయాల్సి ఉంటుంది. ఈ క్రమంలో ప్రతివాదికి అనుకూలంగా తీర్పు ఇవ్వాలని కలెక్టర్ ను హైకోర్టు ఆదేశించినప్పటికీ పరిహారం బాండ్లను ప్రతివాదికి అందజేయాల్సి ఉందని హైకోర్టు స్పష్టం చేసింది.

ఇప్పటికే నిర్దేశించిన కారణాల వల్ల, ఈ ఊహ యొక్క సత్యాన్ని నిర్ధారించే ఆధారాలు లేవు. అందువల్ల హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తూ, నష్టపరిహారం బాండ్లు ఇవ్వాల్సి ఉందో లేదో తేల్చేందుకు కేసును హైకోర్టుకు అప్పగిస్తున్నామని, లేదంటే తగిన ఉత్తర్వులు లేదా ఆదేశాల ద్వారా హైకోర్టు ఆదేశించిన పరిహారానికి పన్ను బాధ్యతను సర్దుబాటు చేయడం 8-ఏ కింద అమల్లోకి తీసుకురావచ్చని పేర్కొంది. ఇప్పటికే రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాధారాలు, లేదా పార్టీలు రికార్డుల్లోకి తెచ్చే ఇతర ఆధారాలపై హైకోర్టు పిటిషన్ ను పరిష్కరిస్తుంది.

ఈ అప్పీల్ ఖర్చులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు ఉండవు.

కేవ్ రిమాండ్